A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (kibővített negyedik tanács)

2022. március 9.*

„Megsemmisítés iránti kereset – A felperestől független harmadik személy minőségével nem rendelkező ügyvéd általi képviselet – Elfogadhatatlanság”

A T-727/20. sz. ügyben,

Nigar Kirimova (lakóhelye: München [Németország], képviselik: A. Parassina és A. García López ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: G. Predonzani és A. Söder, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUIPO ügyvezető igazgatója 2020. szeptember 30-i azon határozatának megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, amely elutasította a felperesnek az Európai Gazdasági Térség (EGT) valamely tagállamának állampolgárságára vonatkozó, azon követelmény alóli felmentés iránti kérelmét, amelytől a hivatásos képviselők jegyzékébe történő EUIPO általi felvétel függ,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo (előadó) és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

1 A felperes, Nigar Kirimova a tényállás idején jogász volt a Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (a továbbiakban: Brandstock Legal) ügyvédi irodában. 2019. október 10-én az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai

* Az eljárás nyelve: angol.

parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 120. cikkének megfelelően kérelmet nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO) az EUIPO hivatásos képviselői jegyzékébe való felvétel iránt. Azerbajdzsáni állampolgárként e cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján egyidejűleg kérte az említett rendelet 120. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt azon követelmény alóli felmentést, hogy az Európai Gazdasági Térség (EGT) valamely tagállamának állampolgára legyen (a továbbiakban: állampolgársági feltétel).

2 2020. január 30-i levelében az EUIPO tájékoztatta a felperest, hogy a felmentés iránti kérelme elfogadhatatlan, mivel nem támasztotta alá a szükséges bizonyítékokkal.

3 2020. március 9-én és 13-án a felperes a 2020. január 30-i levélre válaszul előterjesztette észrevételeit.

4 2020. szeptember 30-án az EUIPO ügyvezető igazgatója elutasította a felperes által benyújtott, állampolgársági feltétel alóli felmentés iránti kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat).

Az eljárás és a felek kérelmei

5 A Brandstock Legal ügyvédi iroda egyik ügyvédje által aláírt és a Törvényszék Hivatalához 2020. december 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

6 A Törvényszék eljárási szabályzatának 89. cikke szerinti pervezető intézkedés keretében felhívta a felperest arra, hogy jelöljön meg bármilyen, az ügyvédjével esetlegesen fennálló munkaviszonyt. A felperes e felhívásra 2021. január 20-án válaszolt.

7 Az EUIPO 2021. április 21-én ellenkérelmet nyújtott be.

8 2021. június 7-én a felperes benyújtotta válaszát, 2021. július 23-án pedig az EUIPO előterjesztette viszonválaszát.

9 A Törvényszék elnöke 2021. szeptember 21-i határozatával a Törvényszék ítélkezési kapacitásának optimalizálása céljából – tehát a gondos igazságszolgáltatás érdekében – az eljárási szabályzata 27. cikkének (3) bekezdése alapján a jelen ügyet más előadó bírónak osztotta ki.

10 A Törvényszék negyedik tanácsának javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy a 2017/1001 rendelet 120. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján felmentést ad számára az állampolgársági feltétel alól;

– változtassa meg a megtámadott határozatot, és kötelezze az EUIPO-t arra, hogy a 2017/1001 rendelet 120. cikke alapján vegye fel a hivatásos képviselők jegyzékébe;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

12 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

13 Az EUIPO – anélkül, hogy az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése alapján külön iratban elfogadhatatlansági kifogást hozna fel – a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik.

14 Az EUIPO azt állítja, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdése értelmében a fél nem jogosult arra, hogy maga járjon el, hanem ügyvéd szolgáltatásait kell igénybe vennie, és az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az e rendelkezés értelmében vett ügyvéd olyan harmadik személy, aki szervezeti, hivatali és funkcionális szempontból független attól a féltől, akit a bíróság előtt képvisel. Márpedig az az ügyvéd, aki a felperes nevében benyújtotta a keresetlevelet, annak időpontjában ugyanazon ügyvédi irodában volt ügyvéd, mint a felperes, a felperes felettese volt, és így nem felelt meg a független harmadik személy feltételének. A kereset ennélfogva nem orvosolható hiányosságban szenved, és mint ilyen, elfogadhatatlan.

15 Eljárási szabályzatának 129. cikke értelmében a Törvényszék hivatalból, az előadó bíró javaslatára, a felperes és az alperes meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat arról, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e. A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, és úgy dönt, hogy az eljárás folytatása nélkül indokolt végzéssel határoz.

16 E tekintetben, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdése – amely ugyanezen alapokmány 53. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Törvényszék előtti eljárásban is alkalmazandó – úgy rendelkezik, hogy a tagállamokat, az európai uniós intézményeket, az EGT-megállapodásban részes államokat és az ezen megállapodásban említett Európai Szabadkereskedelmi Társulás Felügyeleti Hatóságát kivéve a többi felet ügyvédnek kell képviselnie. A negyedik albekezdés pontosítja, hogy a felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az EGT-megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.

17 Az ügyvéd fogalmát illetően meg kell jegyezni, hogy – mivel az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdése nem utal a tagállamok nemzeti jogára – ezt a fogalmat az egész Unióban önálló módon és egységesen, nemcsak e rendelkezés szövegét, hanem annak kontextusát és célját is figyelembe véve kell értelmezni (lásd: 2020. február 4-i Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikke harmadik bekezdésének szövegéből az következik, hogy az e rendelkezés értelmében vett félnek, amennyiben keresetet kíván a Törvényszékhez benyújtani, „harmadik személy” szolgáltatásait kell igénybe vennie (lásd a 2020. február 4-i Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítéletet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 A harmadik személy általi jogi képviselet követelményének célja megfelel az ügyvéd szerepéről alkotott azon elképzelésnek, aki a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében jár el, és különösen annak érdekében, hogy a megbízója érdekeit teljesen függetlenül, valamint a törvény és a szakmai és etikai szabályok tiszteletben tartása mellett a lehető legjobban megóvja és védelmezze (lásd: 2020. február 4-i Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 61. és 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 Az ügyvédi függetlenség kérdését az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első és második bekezdésében biztosított, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz, valamint a tanácsadáshoz, védelemhez és képviselethez való jog fényében is meg kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2019:774, 78. és 104. pont). E tekintetben figyelembe kell venni azt, hogy a bíróság előtti képviselet magánjogi és szerződéses jellegű választáson alapuló bizalmi viszonyt követel meg, mivel a jogalany szabadon választhatja meg ügyvédjét, az ügyvéd pedig főszabály szerint szabadon választhatja meg ügyfeleit (lásd ebben az értelemben: Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2019:774, 111. pont).

21 Figyelembe véve tehát azt a szerepet, amelyet az ügyvéd a megbízó érdekeinek hatékony bírói védelmében betölt (lásd a fenti 19. pontot), valamint az Alapjogi Charta 47. cikkét, az ügyvéd és az ügyfele közötti kapcsolatba való bármely beavatkozásnak komoly indokon kell alapulnia, amelyet a „felperes ügyvéddel szembeni védelmének” egyértelmű és feltétlen szükségessége jellemez (Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2019:774, 111. pont). Következésképpen, amint azt a Bíróság megállapította, az ügyvédi függetlenség nem úgy értendő, hogy nem állhat fenn semmilyen kapcsolat az ügyfelével, hanem úgy, hogy olyan kapcsolatok nem állhatnak fenn, amelyek nyilvánvalóan veszélyeztetik az ügyvéd azon képességét, hogy ügyfelének érdekeit a legjobban szolgálva lássa el a védelmét (2020. február 4-i Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 64.és 67. pont).

22 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdésére, az ezen alapuló ítélkezési gyakorlatra, valamint az Alapjogi Charta 47. cikkére tekintettel, mivel az uniós bíróság azon lehetősége, hogy a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítsa, kizárólag az ügyvédi függetlenség nyilvánvaló hiányának eseteire korlátozódik, ebből *a contrario* az következik, hogy az érdekellentétből vagy -összeütközésből eredő minden más probléma megoldása főszabály szerint az erre felhatalmazott nemzeti hatóságok, különösen a szakmai etikai és fegyelmi hatáskörökkel felruházott hatóságok hatáskörébe tartozik, az uniós bíróságnak csak kivételesen kell beavatkoznia.

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis a kivételeket szigorúan kell értelmezni annak érdekében, hogy az általános szabályokat ne fosszák meg tartalmuktól (lásd: 2010. április 22-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-346/08, EU:C:2010:213, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Ebből következik, hogy azoknak az eseteknek, amikor az ügyvéd akadályoztatva van megbízottja képviseletében, csak olyan jellegűek és mértékűek lehetnek, amelyek tekintetében nyilvánvaló, hogy az ügyvédet, még ha formálisan harmadik személynek minősül is a felpereshez képest, olyan gazdasági vagy személyes kötelékek fűzik a jogvitához vagy valamelyik félhez, amelyek megkérdőjelezik a valódi függetlenségét (Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P,

EU:C:2019:774, 137. pont). Másként fogalmazva, e kötelékeknek olyan komoly indokoknak kell lenniük, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az ügyvéd nem különül el kellően ahhoz, hogy ügyfele érdekeit a lehető legjobban megóvja és védelmezze (lásd ebben az értelemben: 2020. február 4-i az Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 61. és 62. pont).

25 E tekintetben annak megállapítása érdekében, hogy az ügyvéd valóban független harmadik személynek minősül-e, figyelembe kell venni azt a szakmai környezetet, amelyben az Unió Bírósága előtt folyamatban lévő ügyben közreműködik (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 6-i Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej és Lengyelország kontra Bizottság ítélet, C-422/11 P és C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25. pont).

26 Így a felperes olyan személy általi képviselete, aki a munkavállalója, vagy aki gazdaságilag függ tőle, nem felel meg a független harmadik személy általi képviselet követelményének (2013. szeptember 5-i ClientEarth kontra Tanács végzés, C-573/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:564, 13. pont).

27 Az ügyvédi függetlenség követelményének megsértése azonban számos más tényállásban is előfordulhat, amelyeket ezért eseti alapon kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2017. november 20-i BikeWorld kontra Bizottság végzés, T-702/15, EU:T:2017:834, 35. pont; Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2019:774, 64. pont).

28 Ily módon a Bíróság kétségkívül kimondta, hogy az oktatási tevékenységekre irányuló polgári jogi szerződésből eredő egyszerű kötelék nem elegendő ahhoz, hogy megtagadják a szóban forgó oktató azon képességét, hogy ügyvédként képviselje az egyetemét (2020. február 4-i Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 66–68. pont). Az adott ügyben ugyanakkor a jogvita a felperes egyetem és a Kutatási Végrehajtó Ügynökség (REA) közötti, Cossar (Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks) kutatási projekt támogatásáról szóló megállapodás felmondására vonatkozott, amely megállapodás egyáltalán nem érintette a jogi képviselő szakmai tevékenységét, amely csupán a nemzetközi magánjog oktatására irányult. Másként fogalmazva, a jogvita semmilyen kapcsolatban nem állt az ügyvéd által a megbízójánál végzett munkával.

29 A figyelembe vehető esetek sokféleségét szemléltetve, a Bíróság ellenben megállapította, hogy az az ügyvéd, aki az általa képviselt jogi személyen belül jelentős adminisztratív hatáskörrel rendelkezik, vagy azon belül felsővezetői tisztséget tölt be, nem eléggé független ettől a jogi személytől (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 29-i EREF kontra Bizottság végzés, C-74/10 P és C-75/10 P, nem tették közzé, EU:C:2010:557, 50. és 51. pont; 2017. április 6-i PITEE kontra Bizottság végzés, C-464/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:291, 25. pont).

30 Ehhez hasonlóan a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ha egy ügyvéd 10%-os részesedéssel rendelkezik a felperes társaság tőkéjében, kizárja azon feltétel teljesülését, miszerint a társasághoz képest független harmadik személynek minősül (2017. november 20-i BikeWorld kontra Bizottság végzés, T-702/15, EU:T:2017:834, 37., 38., 40. és 41. pont; Bobek főtanácsnok Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2019:774, 43. pont), még a felek közötti munkaszerződésből eredő bármiféle alárendeltségi viszony hiányában is.

31 A Bíróság azt is megállapította, hogy az ügyvédek, akiket nem az általuk képviselt fél, hanem egy hozzá kapcsolódó jogalany foglalkoztat, nem felelnek meg a függetlenség követelményének, mivel – még ha e két jogalany formálisan elkülönült is – érdekeik nagyban azonosak (2012. szeptember 6-i Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej és Lengyelország kontra Bizottság ítélet, C-422/11 P és C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25. pont).

32 A jelen ügyben az iratokból kitűnik, hogy a felperes a keresetlevél benyújtásának időpontjában a Brandstock Legal ügyvédi iroda jogászaként dolgozott, és hogy a keresetlevelet aláíró ügyvéd, A. Parassina, ügyvéd volt ugyanabban az irodában. Pontosabban a felperes maga is tagja volt annak a csoportnak, amelyet A. Parassina vezetett, az ő helyettese volt.

33 Ebből következik, hogy a felperes és ügyvédje különösen szoros szakmai kapcsolatban állt.

34 Így nem lehet hitelt adni a felperes által a fenti 6. pontban hivatkozott pervezető intézkedésre adott válaszában – vagyis azt követően, hogy felhívták a figyelmét a képviselete által okozott esetleges problémára – tett ellentétes állításoknak, amelyek szerint az ügyvédje és közte semmilyen szerkezeti vagy funkcionális függőségi viszony nem áll fenn, mivel horizontális, és nem vertikális jellegű a kapcsolatuk, ráadásul két különböző szervezeti egységhez tartoznak.

35 Ezenfelül a felperes és A. Parassina közötti kapcsolat még szorosabb volt amiatt, hogy a jelen jogvita közvetlenül a felperes hivatását érinti, és azt a felperes a keresetlevél benyújtásának időpontjában ugyanabban az ügyvédi irodában gyakorolta, mint A. Parassina, az utóbbi irányítása alatt. A kereset tárgya ugyanis azon felmentés felperestől való megtagadása, amelynek hiányában nem lehet az EUIPO előtt természetes vagy jogi személyek hivatásos képviselője. Márpedig a Brandstock Legalnél és az A. Parassina által vezetett csoportban végzett munkája pontosan szellemi tulajdonnal kapcsolatos ügyiratok kezelése volt.

36 E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy a felperes az EUIPO hivatásos képviselőinek jegyzékébe való felvétel iránti kérelmét és az állampolgársági feltétel alóli felmentés iránti kérelmét munkáltatója faxkészülékén keresztül nyújtotta be, és bár e két kérelemben feltüntetett privát postai és elektronikus címeket, a munkahelyi elektronikus címét is feltüntette. A felperes 2020. március 9-én és 13-án ugyanezen faxkészüléken keresztül nyújtotta be a 2020. január 30-i levélre válaszul az észrevételeit.

37 Az ügy irataiból és az eljárási iratokból az is kitűnik, hogy általában a Brandstock Legal és különösen A. Parassina visszatérően jelezte, hogy érdekük fűződik a felperes által az EUIPO-hoz intézett kérelemhez és a jogvita kimeneteléhez.

38 Először is, a Brandstock Legal fejlécével ellátott, a felperes ügyvédje által a Brandstock Legal nevében aláírt 2020. március 6-i ajánlott levelet az EUIPO előtti eljárás céljából, a 2020. március 9-i felülvizsgálati kérelem alátámasztására fogalmazták meg, és e kérelem mellékleteként nyújtották be. Ebben a levélben a felperes ügyvédje hangsúlyozta a felperes jelentős mértékű hozzájárulását az iroda munkájához, és így zárta e levelet: „nagyon hálásak lennénk, ha [az EUIPO] jóváhagyná [a felperes] hivatásos képviselői minőségét”.

39 Másodszor, amint azt az EUIPO megjegyzi, a keresetlevél megemlíti, hogy a Brandstock Legal, amelynek tevékenysége a felperes szerint kizárólag védjegyekkel és szellemi tulajdonokkal kapcsolatos, „viseli [a felperes] ír [védjegy]jegyzékbe való felvételével kapcsolatos költségeket, mivel [az ügyvédi iroda] érdeke is az, hogy a felperes formális minősítése megfelelően tükrözze munkájának lényegét”.

40 Harmadszor, a keresetlevél rámutat arra, hogy „a felperest maga A. Parassina képviseli, mivel feletteseként bárki másnál jobban tudja, hogy a felperes magasan képzett”. Ezen állítások szemléltetése érdekében a keresetlevél pontosítja, hogy „az új ügyfelek megszerzésére irányuló különböző ajánlati felhívásokban a Brandstock [Legal] csapata »szervezeti ábrákon« mutatja be a portfólión dolgozó csoportot, amelyeken a felperes [az irodát] segítő csoport egyik leghosszabb ideje ott dolgozó, legtapasztaltabb tagjaként szerepel”.

41 Negyedszer, a keresetlevél kifejti, hogy „kérésekre, valamint a portfoliója nagyságára és arra tekintettel, hogy a Brandstock Legal számára milyen jelentőséggel bírt az ügyfél […], a felperest bízták meg ezzel a különleges portfolióval, mivel ő az iroda egyik legjobb és leghozzáértőbb alkalmazottja”.

42 Ötödször, a keresetlevél kifejezetten hangsúlyozza, hogy „a felperesnek az EUIPO hivatásos képviselői jegyzékébe való felvétele […] fontos [az iroda] és a csoport számára”, így „a megtámadott határozat nemcsak a felperesnek, hanem [az irodának] is kárt okoz”.

43 Ezen elemekből egyrészt egyértelműen kitűnik, hogy a Brandstock Legal ügyvédi irodának, amelynek egyik részlegét A. Parassina vezette, a kereset benyújtásának időpontjában közvetlen érdeke fűződött a jogvita kimeneteléhez. Másrészt az is kitűnik belőlük, hogy nem lehet hitelt adni a felperes válaszában szereplő azon állításoknak, amelyek szerint A. Parassina csak barátként képviseli őt, és hogy a Brandstock Legalnek nem fűződik különös érdeke ahhoz, hogy védjegyjogi képviselőként jegyezzék be.

44 A felperes kétségkívül azt állítja, hogy állásának megtartásához nem volt szüksége az EUIPO hivatásos képviselői jegyzékébe való bejegyzésre.

45 Mindazonáltal, tekintettel egyrészt a jelen ügyet jellemző szakmai környezetre, nevezetesen a felperes, a képviselője és a Brandstock Legal közötti szoros kapcsolatra, másrészt pedig az említett személyek gazdasági érdekeinek nagyfokú és kifejezett egybeesésére, A. Parassina a kereset benyújtásának időpontjában nyilvánvalóan nem különült el kellően ahhoz, hogy ügyfele érdekeit a lehető legjobban megóvja és védelmezze, és helyzete nyilvánvalóan veszélyeztette azon képességét, hogy ellássa ezt a feladatot (lásd a fenti 19., 21. és 24. pontot).

46 Következésképpen meg kell állapítani, hogy A. Parassina nem tekinthető független harmadik személynek, következésképpen nem járhat el az Európai Unió Bírósága alapokmánya 19. cikkének harmadik bekezdése értelmében vett, független harmadik személynek minősülő „ügyvédként”.

47 Egyébiránt az egyfelől a Brandstock Legalt, másfelől pedig az A. Parassinát és a felperest összekötő sajátos kötelék, amelyből a jogvitához fűződő különös érdekük eredt, a keresetlevél benyújtását követően kétségkívül megszakadt, mivel a felperes úgy döntött, hogy védjegyjogi jogtanácsosként folytatja szakmai pályafutását egy nemzetközi társaság német székhelyén, és a felperest immár egy második, a Brandstock Legal irodán kívül álló ügyvéd is segíti. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt a kereset elfogadhatóságát a keresetlevél benyújtásának időpontjában fennálló helyzet alapján kell megítélni (lásd: 2020. január 16-i Hemp Foods Australia kontra EUIPO – Cabrejos [Sativa] végzés, T-128/19, nem tették közzé, EU:T:2020:3, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), másrészt a valamely tagállam bírósága előtt vagy az EGT-megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult ügyvéd által aláírt keresetlevélre vonatkozó követelmény olyan lényeges alaki feltételnek minősül, amely az eljárási szabályzat 78. cikkének (6) bekezdése alapján nem szerepel azon követelmények között, amelyek

a keresetindítási határidő eltelte után hiánypótlás tárgyát képezhetik (lásd analógia útján: 2013. szeptember 5-i ClientEarth kontra Tanács végzés, C-573/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:564, 22. és 23. pont; 2014. július 17-i Brown Brothers Harriman kontra OHIM végzés, C-101/14 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2115, 21. pont).

48 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

49 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

50 Mivel a jelen ügyben a felperes pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell őt saját és az EUIPO költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Törvényszék Nigar Kirimovát kötelezi saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségek viselésére.

Luxembourg, 2022. március 9.

E. Coulon
hivatalvezető

S. Gervasoni
elnök